

โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

บันทึกคำเทศนาในห้องประชุม ระดับมัธยมศึกษา (วันศุกร์)

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

วันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2555

ผู้เผยพระวจนะ : ศจ.ดร.เสรี หล่อกลิ่นภัย

หัวข้อเรื่อง : การให้คำอวยพร

ข้อพระธรรม : 1 เปโตร 3:9-12

คำอวยพรเป็นสิ่งที่ทุกคนก็มีความปรารถนาอยากจะได้ ถึงแม้การให้ความสำคัญต่อคำอวยพรไม่เท่ากัน

เช่นพี่น้องสองคนที่ถูกบันทึกเรื่องราวไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์คือ เอซาวและยาโคบ ซึ่งเป็นพี่น้องฝาแฝดที่ไม่เหมือนกัน เอซาวเกิดก่อนจึงได้เป็นพี่และตามธรรมเนียมของคนยิว ในฐานะที่เกิดก่อนก็ควรจะได้รับสิทธิบุตรหัวปี ก็ควรจะได้รับพรเป็นสองเท่า วันหนึ่งที่อิสอัคใกล้จะเสียชีวิต ก็ได้เรียกให้เอซาวไปล่าสัตว์และทำอาหารมาให้พ่อ เพื่อจะได้อวยพรให้เขาตามสิทธิบุตรหัวปี แม่ของฝาแฝดนี้ชื่อว่าเรเบคาห์ที่รักยาโคบมาก และอยากให้ยาโคบได้รับพรนี้ จึงให้ยาโคบปลอมตัวเป็นเอซาว ที่แรก ยาโคบกลัวว่าจะถูกจับได้ แต่ในที่สุดก็ยอมทำตามแม่ เพราะอยากได้พรของบุตรหัวปี แล้วก็ได้พรนี้เพราะอิสอัคตาบอด และจับผิดยาโคบไม่ได้ เมื่อเอซาวกลับมาก็ไม่ได้รับพรนี้ เพราะอิสอัคให้ยาโคบไปแล้ว เอซาวจึงโกรธยาโคบมาก และคิดจะฆ่ายาโคบ เรเบคาห์จึงรีบส่งยาโคบให้ไปอยู่กับลุง

เราคงไม่ต้องเกิดเป็นบุตรหัวปีเสมอจึงจะได้รับพระพร เราคงไม่ต้องเสี่ยงชีวิต หรือ ต้องปลอมตัวเหมือนยาโคบเพื่อที่จะได้รับพระพรเหมือนยาโคบ แต่เราก็สามารถได้รับพระพรได้ด้วยคำพูดของเรา ท่านเปโตรแนะนำว่า เมื่อเราถูกคำ ก้อย่าคำตอบ แต่ให้อวยพรตอบไป โดยธรรมชาติ ระบบอัตโนมัติของเราก็คือ ถ้าใครด่ามาจะได้กลับ ดังนั้นในชีวิตของเรา เราต้องปรับระบบ Auto ให้เป็นระบบ Manual ระบบ Manual ของเราคือ ยั้งลิ้นของตนไม่พูดชั่ว และห้ามปากไม่ให้พูดล่อลวง การยั้งลิ้น และห้ามปากเป็นสิ่งที่ยาก เราต้องฝึกฝน และเพื่อนก็ต้องคอยช่วยเตือนเพื่อน

“คนที่สุภาพอ่อนโยน ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาทั้งหลายจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก” มัทธิว 5:5 พระคัมภีร์ตอนนี้บอกให้เราเห็นว่า คนที่พูดจาสุภาพอ่อนโยน จะได้ใจของผู้ฟัง คนทั่วโลกก็อยากจะเป็นมิตรด้วย

*****